լուած երեսներով են դրոշմում իրենց դէմքերը դրամների վրայ, Հէլլէնացիների նման, հակառակ աւանդական Պարսկական սովորութեան, ուր Դենպետ–Արքան անշուշտ պիտի կրէր իր մօրուսը, իբր հայրական եւ պապենական իշխանութեան նշան: Այս իսկ պատճառով Պարթեւներին աջակից Իրանի միւս ցեղերը սկսան ատել նրանց եւ այս ատելութիւնը հինգ դար տեւեց: Արշակունիներին որպէս բռնակալների ատում էին ազգարնակութիւնը Ինդոսից մինչեւ Տիգրիս, մանաւանդ Ելամացի պարսերը:

Աղեքսանդր Մակեդոնացուն գրկաբաց դիմաւորեցին արքայից–արայի սատրապների անզուսպ կողոպուտներից ազատուելու տենչով բռնուած արեւելեան ժողովուրդները: Բնակչութեան տրամադրութիւնը եւ օժանդակութիւնը Աքեմենեան յափշտակած կալուածները յանձնեցին աշխարհակալին, բայց երբ երիտասարդ յաղթողը ինքն անձամբ հրդեհեց Իրանի ժողովրդի դարերով կուտակած մտաւոր եւ նիւթաւոր հարստութիւնը՝ Պերսեպոլիսը, արեւելքի ազգարնակութիւնը զրկեց արտօնուած յունական վաճառականական եւ կալուածատիրական իրաւունքներից, տենջացած եւ երազած հաւասարութիւնն ու անդորրութիւնը չգտաւ առաջաւոր–Ասիան, երկրագործ դասը կորցրեց Զրադաշտական օրէնքներով ունեցած իրաւունքները, այնպէս գղջացին իրենց ան–